

Sygn. akt III AUz 382/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz
Sędziowie:	SSA Wiesława Stachowiak (spr.) SSA Jolanta Cierpiał
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. N.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego - Placówka Terenowa w P.

o rentę rolniczą

na skutek zażalenia wnioskodawczyni J. N.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 czerwca 2014 r. sygn. akt VII U 5745/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marek Borkiewicz	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
----------------------	----------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu postanowieniem z 3 czerwca 2014 roku w sprawie VII U. 5745/13, sprostował oczywistą omyłkę w punkcie I sentencji wyroku tego Sądu z 21 maja 2014 roku, w sprawie VII U. 5745/13, wpisując w miejsce słów „1 sierpnia 2013 roku „ słowa „1 stycznia 2014 roku”.

Odwołująca w sprawie wniosła zażalenie na postanowienie, zarzucając naruszenie art. 350 § 1 k.p.c. oraz błąd w ustaleniach faktycznych. Skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne. W wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego przez odwołującą postanowienia o sprostowaniu sentencji wyroku, Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczenie to na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § k.p.c. podlegało uchyleniu.

Sąd Okręgowy uznał, że sprostowanie wyroku jest uzasadnione w oparciu o treść art. 350 § 1 k.p.c. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że choć odwołująca złożyła wniosek o sporne świadczenie – rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy – 19 sierpnia 2013 roku, to do grudnia 2013 roku miała przyznane prawo do zasiłku chorobowego.

Odwołująca w zażaleniu podniosła, że zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji dokonał zmiany wyroku, co jest niedopuszczalne w drodze sprostowania.

Ponadto załaga zaznaczyła, że Sąd I instancji błędnie przyjął, iż otrzymywała zasiłek chorobowy do końca 2013 roku.

Zgodnie z 350 § 1 k.p.c. Sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

Instytucja sprostowania wyroku nie może być wykorzystywana do usuwania merytorycznych błędów w rozstrzygnięciu sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest stanowisko, że sprostowanie wyroku nie może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia sprawy (postanowienie SN z 7 lipca 1999 roku, w sprawie III RN 24/99).

Skoro sprostowanie wyroku nie może nigdy prowadzić do zmiany samego rozstrzygnięcia sporu, to - jak przyjmuje judykatura - nie może ono dotyczyć treści i rozmiarów świadczenia lub ustalenia prawa. Wprawdzie może się zdarzyć, że konkretne rozstrzygnięcie zawarte w wyroku zawiera błąd będący wynikiem pomyłki i nie jest zgodne z intencją składu sędziowskiego, jednak tego rodzaju błąd może być naprawiony jedynie w trybie zaskarżenia w toku instancji (postanowienie SN z 25 listopada 1976 roku w sprawie II CZ 97/76).

Tego rodzaju sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Korekta dokonana przez Sąd I instancji w drodze sprostowania sentencji wyroku w rzeczywistości oznaczała ustalenie na nowo prawa odwołującej do renty.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie.

SSA Jolanta Cierpiął	SSA Marek Borkiewicz	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
----------------------	----------------------	--------------------------------